

**การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนและการคิดวิเคราะห์
โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
LEARNING ACTIVITY MANAGEMENT TO DEVELOP CHINESE READING SKILL AND CRITICAL
THINKING SKILL BY USING MEMORY TECHNIQUE AND REINFORCEMENT**

วิชนี ศรีโชติ* และ เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท

Wichanee Srichort* and Penpisuth Chaisanit

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จังหวัดเชียงราย 57100
Program in curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chiangrai Rajabhat University,
Chiangrai 57100, Thailand

*Corresponding author: Email: Wichanee.7522@gmail.com

รับบทความ 21 ธันวาคม 2561 แก้ไขบทความ 18 มีนาคม 2562 ตอบรับบทความ 27 มีนาคม 2562 เผยแพร่บทความ เมษายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง แบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีน แบบวัดความสามารถการคิดวิเคราะห์ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาจีนและการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ โดยมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การอ่านภาษาจีน, เทคนิคการจำ, การเสริมแรง

ABSTRACT

The objectives of this research were to develop Chinese reading skill and critical thinking skill by using memory technique and reinforcement for Mathayomsuksa 1 students. The population of this study was Mathayomsuksa 1 students at Wiang Chiang Rung Witthayakhom school under the Secondary Educational Service Area Office 36, in the first semester of academic year 2017. The research instruments were lesson plans based on memory technique and reinforcement, Chinese reading skill test, critical thinking test, and a satisfaction evaluation form toward learning Chinese language.

The results revealed that the students, learnt through the developed learning activities, gained higher average scores of Chinese reading skill and critical thinking skill than students learning by conventional method at the statistically significant level of .01 and .05, respectively. The satisfaction of students who learnt through the developed learning activities toward learning Chinese language was at the highest level.

Keywords: Chinese Reading, Memory Technique, Reinforcement

บทนำ

ภาษาเป็น เครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับต่างประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง เป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และสามารถเข้าใจภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น เข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น

และทำให้มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (Liyang, 2555, p. 1) สำหรับปัจจุบันการสื่อสารระหว่างประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากขึ้น การใช้ภาษาของประเทศเพื่อนบ้านมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะมนุษย์จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากปัจจุบันพบว่า ประเทศจีนเป็นประเทศที่ใหญ่และ มีประชากรจำนวนมากและเป็นประเทศ ที่อยู่ในทวีปเอเชีย พบว่า คนจีนอาศัยอยู่ทั่วภูมิภาคของโลก จึงทำให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่สำคัญอีกภาษาหนึ่ง ในประเทศไทยมีประชากรส่วนหนึ่งเป็นคนจีน โดยเฉพาะ จังหวัดเชียงรายที่มีการใช้ภาษาจีนในบางส่วนของพื้นที่ เป็นจังหวัดที่ติดต่อกับชายแดนทางภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งมีการค้า การลงทุนโดยชาวจีนอำเภอเชียงแสน และอำเภอเชียงของ (ศิริรัตน์ วุฒิเทตสกุล, 2555, หน้า 1)

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีนดังกล่าว จึงจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนขึ้นในสถานศึกษา โดยจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 211)

ทั้งนี้การเรียนภาษาจีนผู้เรียนจะต้องมีความสามารถทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ดังนั้น ผู้เรียนจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ภาษาจีน เป็นภาษาซึ่งมีอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากอักษรรูปภาพ คือ อักษรหนึ่งตัวคือรูปภาพหนึ่งภาพที่ใช้แทนความหมายต่าง ๆ ซึ่งสมัยโบราณจะมีลักษณะเหมือนรูปภาพ ต่อมาได้พัฒนามาจนกระทั่งเป็นอักษรที่มีลักษณะเส้นขีดในปัจจุบัน และเนื่องจากอักษรจีนเป็นอักษรภาพ ดังนั้น ลักษณะการอ่านอักษรจีนจึงไม่สามารถสะกดคำอ่านได้เหมือนกับภาษาอื่น ๆ ผู้เรียนจำเป็นต้องจดจำตัวอักษรที่เห็นว่าอ่านอย่างไรและหมายความว่าอย่างไร แต่จากการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ปัญหาที่พบในการเรียน พบว่า ปัญหาการอ่านจัดอยู่ในอันดับ 2 เฉลี่ย 3.86 (ศิริรัตน์ วุฒิเทตสกุล, 2555 อ้างใน พัทธินันท์ ยืนยง และสุรีย์ ชูณหะเรณเดช, 2552, หน้า 39) การออกเสียงของประชากรเหล่านี้จะไม่ชัดเหมือนกับประชากรที่อยู่ภาคกลางของประเทศจีน ดังนั้น ในการเรียนการสอนจึงมีผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่พื้นฐาน ผู้เรียนที่มีพื้นฐานเพราะเป็นลูกหลานของชาวจีน ถูกฝึกฝนให้เรียนตั้งแต่ยังเด็ก จึงได้เรียนภาษาจีนระบบเก่าใช้วิธีจดจำแต่ไม่เรียนระบบเสียงหรือ สัทอักษรภาษาจีนกลางซึ่งเป็นระบบใหม่ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา และอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนมาก่อน ผู้เรียนส่วนนี้ต้องอาศัยประสบการณ์และการฝึกฝนให้มาก (ศิริรัตน์ วุฒิเทตสกุล, 2555, หน้า 2)

วิชาภาษาจีนถือเป็นวิชาใหม่สำหรับการเรียนการสอนในประเทศไทยยังต้องมีการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนภาษาจีนอย่างจริงจัง อันจะเป็นประโยชน์ให้กับผู้เรียนและผู้สอนให้มีการนำภาษาจีนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศิริรัตน์ วุฒิเทตสกุล, 2555, หน้า 3) ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเทคนิคและวิธีการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาด้านภาษา พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคที่การจำและการเสริมแรง เหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เพราะภาษาจีนเป็นภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ คล้ายกับรูปภาพ อันนั้นลักษณะการอ่านภาษาจีนจึงไม่สามารถสะกดคำอ่านได้เหมือนกับภาษาอื่น ๆ ผู้เรียนจะต้องจดจำตัวอักษรทีละตัวแล้วจะต้องอ่านได้อย่างถูกต้องและสำหรับนักเรียนซึ่งอยู่ในวัยที่ต้องการ การให้กำลังใจในการเรียนภาษาจีน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคที่เน้นการจำและการเสริมแรง ใช้ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ได้ดี ได้เรียนรู้ กลวิธีการจำ เป็นการส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน มีความสุขในการเรียนภาษาจีน และยังมีส่วนประกอบอื่น ๆ ที่สามารถนำมาใช้เป็นวิธีการเสริมแรงได้ เช่น กิจกรรมแข่งขันเกมต่าง ๆ กิจกรรมที่เน้นการ คิดวิเคราะห์ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและพบว่าเทคนิคการจำ มีกระบวนการเรียนรู้คือ การสังเกต การสร้างความเชื่อมโยง การจินตนาการ และการทบทวนความรู้ เป็นวิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะของภาษาที่มีรูปแบบเฉพาะ ดังเช่นภาษาจีน ซึ่งอักษรจีนมีลักษณะที่พิเศษ คือ เป็นอักษร ที่มีวิวัฒนาการมาจากภาพ ซึ่งบางครั้งเรียกว่าอักษรภาพ เพราะผู้เรียนจะต้องจะต้องมีการจดจำคำศัพท์และรู้ความหมายในขณะเดียวกันนักเรียนจะเห็นความแตกต่างของคำและความหมาย เพราะอักษรจีนบางตัวอาจจะเขียนซ้ำกัน แต่จะมีความหมายและเสียงที่ต่างกันออกไป เทคนิคการจำจึงเป็นเทคนิคที่เหมาะสม ในขณะเดียวกันนักเรียนต้องการกำลังใจ

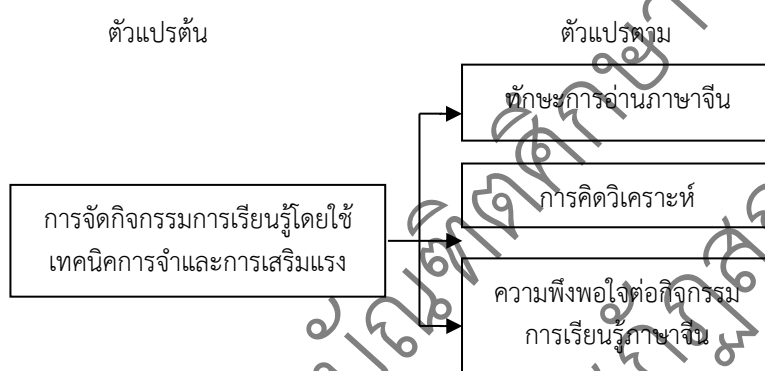
ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยสนใจที่จะนำเทคนิคการจำและการเสริมแรง มาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านภาษาจีน การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษานักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง จะมีคะแนนทักษะการอ่านภาษาจีนและคะแนนในการคิดวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วย วิธีปกติหรือไม่ และเพื่อศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงจะมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับใดเพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาจีนหลังการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงกับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์หลังการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงกับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนหลังการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มี เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง มาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน และทักษะการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษานักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการดังกล่าว จะมีการพัฒนาการอ่านภาษาจีน และการคิดวิเคราะห์ ในกลุ่มทดลองจะสูงกว่ากลุ่มควบคุมหรือไม่

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม อำเภอเวียงเชียงรุ้ง จังหวัดเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้อง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม อำเภอเวียงเชียงรุ้ง จังหวัดเชียงราย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้อง โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งมีการจัดชั้นเรียนแบบคลัสเตอร์ตามความสามารถของผู้เรียนในแต่ละห้อง ดังนั้นความสามารถของผู้เรียนจึงไม่แตกต่างกัน จากนั้นมีการคัดเลือกกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลาก 1 ห้องเรียนได้ห้องเรียนที่ 2 เป็นกลุ่มทดลอง และห้องเรียนที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนโดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับส่วนประกอบของอักษรจีนที่แสดงการออกเสียง และความหมาย เช่น ตัวอักษรในหมวด 女, 口, 彳, 礻, 木, 扌 เป็นต้น จำนวน 8 แผน ได้หาค่าประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ สูตรการหาประสิทธิภาพ E_1 และ E_2 (นพพร ธนะชัยพันธ์, 2552, หน้า 280) การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าประสิทธิภาพ 85/90

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาจีน จำนวน 30 ข้อผลการทดลองได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.3 - 0.6 ค่าอำนาจการจำแนก 0.4 ขึ้นไป จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ Kruder-Richardson KR-20 (นพพร ธนะชัยพันธ์, 2555, หน้า 312) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผลการทดลอง ได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.3 - 0.6 และค่าอำนาจการจำแนก 0.4 ขึ้นไป จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ Kruder-Richardson KR-20 (นพพร ณะชัยพันธ์, 2555, หน้า 312) มีค่าความเชื่อมั่น 0.97

4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) เท่ากับ 0.96

3. วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1 วิธีรวบรวมข้อมูล

1. เตรียมเครื่องมือสำหรับดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน แบบวัด-ทักษะการอ่านภาษาจีน แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน

2. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายถึงโรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทางวิจัย

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนกลุ่มทดลองและจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีปกติกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

4. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลองโดยการทำแบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีน การคิดวิเคราะห์ แล้วเปรียบเทียบและศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนหลังการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงกับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีปกติ

5. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC)
2. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยใช้สูตร (E_1/E_2)
3. การหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
4. วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงตรง Kruder-Richardson (KR-20)
5. การหาความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีนและแบบวัดความสามารถการคิดวิเคราะห์ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach
6. ค่าเฉลี่ย (Mean)
7. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
8. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม โดยใช้กลุ่ม t-test (Independent Samples)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนและประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนเพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ประสงค์ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงกับนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติหลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาจีนเท่ากับ 19.26 ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติที่มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาจีนเท่ากับ 13.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig
นักเรียนกลุ่มที่ 1 (กลุ่มทดลอง)	35	19.26	1.72	68	16.314**	.017
นักเรียนกลุ่มที่ 2 (กลุ่มควบคุม)	35	13.60	1.12			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงกับนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำ และการเสริมแรง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์เท่ากับ 19.86 ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติที่มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์เท่ากับ 13.26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำ และการเสริมแรงกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig
นักเรียนกลุ่มที่ 1 (กลุ่มทดลอง)	35	19.86	1.63	68	20.700*	.032
นักเรียนกลุ่มที่ 2 (กลุ่มควบคุม)	35	13.26	2.95			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงกับนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีน โดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และเมื่อพิจารณาทุกด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้และด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ส่วนด้านสื่อการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับพอใจมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง มีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียนเท่ากับ 19.26 ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติที่มีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการอ่านภาษาจีนเท่ากับ 13.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัย ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งใช้รูปแบบการสอนที่ใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงเป็นรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่มี 4 ขั้นตอน เป็นกระบวนการที่จัดการเรียนการสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสังเกตหรือศึกษาระอย่างตั้งใจ ครั้นที่นักเรียนในสาระที่ได้เรียน ในขณะเดียวกัน การจัดกิจกรรมจะเน้นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการคิด รู้จักการวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่ครูนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนซึ่งเป็นตัวอักษรจีนที่แสดงทั้งความหมายและเสียง เป็นการผสมของตัวอักษรจีน โดยครูผู้สอนจะใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกตรายละเอียดของตัวอักษรที่นำมามีลักษณะคล้ายกันและแตกต่างกันอย่างไร และจะต่อเติมในส่วนใด ซึ่งในขณะจัดกิจกรรมผู้สอน จะให้นักเรียนสังเกตการใช้ตัวอักษรเดี่ยวหรือส่วนประกอบตัวอักษรสองตัวขึ้นไป เป็นส่วนประกอบของอักษรจีนใหม่ โดยมีส่วนหนึ่งที่บอกความหมายและอีกส่วนที่ทำหน้าที่บอกเสียง ทำให้ผู้เรียนเกิดการจินตนาการและทำให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องแนวคิดกับ Asubel เป็นการเรียนรู้โดยรับอย่างมีความหมาย เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับมาจากการที่ผู้สอนอธิบายสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ให้ฟังและผู้เรียนรับฟังด้วยความเข้าใจ โดยผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์กับโครงสร้าง พุทธิปัญญาที่ได้เก็บไว้ในความทรงจำ และจะสามารถนำมาใช้ในอนาคต ในขณะเดียวกัน เมื่อผู้เรียนสังเกตและจินตนาการจับคู่อักษรจีนกับรูปภาพ สามารถตอบคำถาม บอกความหมาย และออกเสียงอักษรจีนได้ และยังสามารถเขียนแผนผังความคิดเพื่อทบทวนความรู้เนื้อหาสาระโดยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพกับตัวอักษรจีนได้ตามกิจกรรมที่ครูจัดให้ และครูยังได้ใช้เทคนิคการเสริมแรงในการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนโดยการเล่นเกม Kahoot เพื่อให้ผู้เรียนได้รับคะแนนสะสมเต็ม ซึ่งสามารถนำไปแลกเปลี่ยนของรางวัลที่ผู้เรียนพึงพอใจ แต่มัสมัสมจึงเป็นตัวเสริมแรงทำให้มีความมุ่งมั่นที่จะทำคะแนนได้ ตามแนวแนวคิดของ Skinner ในเรื่องของการเสริมแรง นอกจากนี้การเรียนดังกล่าว ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานมีความสุขในการเรียนภาษาจีนบรรยากาศ ในชั้นเรียนไม่เคร่งเครียดจนเกินไป ซึ่งเป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นวัยเด็กตอนปลายเป็น

ช่วงของการพัฒนาความชำนาญเพื่อยังต้องการกำลังใจในการเรียน ตามแนวคิดอิริสัน และยังสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ (ศิริรัตน์ วุฒิตตกุล, 2555, บทคัดย่อ) ผลการศึกษา พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนิรนัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง สัทอักษรวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนิรนัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง สัทอักษรภาษาจีนกลางสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ภาพรวมคุณภาพเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (สุนารี ชิตตะนัน, 2543, บทคัดย่อ) ผลการศึกษา พบว่า ผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยเศรษฐกิจต่อพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดคูคำ จังหวัดเชียงใหม่ มีความถูกต้องในการทำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ในระยะที่ 2 (B) และ 4 (B) เป็นระยะที่ได้รับแรงเสริมด้วยเบี้ยเศรษฐกิจ จะมีความถูกต้องมากกว่าในการทำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษในระยะที่ 1 (A) และ 3 (A) ที่ไม่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยเศรษฐกิจ และเมื่อทำการทดสอบวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า กลุ่มทดลอง ในระยะที่ 2 (B) และระยะที่ (B) แตกต่างที่ระยะที่ 1 (A) และระยะที่ 3 (A) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ระยะอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันแสดงว่าการใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยเศรษฐกิจช่วยเพิ่มพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองได้

2. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนเท่ากับ 19.86 ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติที่มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการคิดวิเคราะห์เท่ากับ 13.26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้ นอกจากผู้วิจัยยังมีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนเน้นการคิดวิเคราะห์ โดยให้ผู้เรียนฝึกการสังเกตอักษรเดี่ยวที่แสดงการออกเสียงและอักษรที่แสดงความหมายประกอบกันเป็นตัวอักษรใหม่และมีความหมายใหม่โดยตัวอักษรที่แสดงความหมายเป็นการบอกความหมายคร่าว ๆ ว่าความหมายของตัวอักษรเกี่ยวข้องกับอะไร แต่ไม่ได้บอกถึงรายละเอียด จะการวางตำแหน่งได้หลายตำแหน่งขึ้นอยู่กับความหมาย ของอักษรจีน เช่น อักษร 女, 口, 丷, 木, 才 ซึ่งจะวางไว้ด้านซ้าย 艹 จะวางไว้ด้านบน และ 弓 จะวางไว้ด้านขวาของตัวอักษรที่แสดงการออกเสียง และจะประกอบกับเป็นตัวอักษรใหม่ มีความหมายใหม่ ครูเปรียบเทียบและสร้างความเชื่อมโยง ทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ เพราะว่าการคิดวิเคราะห์หมายถึงความสามารถของผู้เรียนในการคิดแยกแยะส่วนย่อยออกจากองค์ประกอบ โดยการไตร่ตรอง คิดอย่างรอบคอบ ว่าประกอบไปด้วยสิ่งใด มีความสำคัญอย่างไร สามารถมองเห็นการเปรียบเทียบในสิ่งต่าง ๆ เห็นความเหมือนความต่าง สร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างรูปภาพกับตัวอักษรจีน สามารถจัดกลุ่มคำแต่ละประเภทได้ นอกจากนี้เนื้อหาที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดกิจกรรมที่มีความน่าสนใจ มีประโยชน์ต่อผู้เริ่มเรียนภาษาจีน ทำให้จดจำตัวอักษรจีนง่าย ๆ ที่มาจากอักษรภาพ เพราะตัวอักษรเกือบทั้งหมดเป็นตัวอักษรเดี่ยวเขียนง่าย และมีจำนวนไม่มาก แต่สามารถนำมาใช้เป็นส่วนประกอบของตัวอักษรผสมอย่างกว้าง ๆ ดังนั้นการเข้าใจอักษรภาพ จะช่วยให้ผู้เรียนสร้างความคุ้นเคยกับตัวอักษรจีนเข้าใจในการผสมตัวอักษรและสามารถอ่านออกเสียง จดจำและรู้ความหมายของอักษรจีนได้

3. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีนภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และเมื่อพิจารณาทุกด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้และด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีนด้านสื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับพอใจมาก ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีกระบวนการที่เน้นเทคนิคการจำและการเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการสังเกตศึกษาเนื้อหาอย่างตั้งใจจนทำให้เกิดการจินตนาการเชื่อมโยงความรู้และทบทวนเนื้อหาสาระ ที่ได้เรียนโดยเขียนแผนผังความคิดเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพกับตัวอักษรจีน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านตัวอักษรจีน และการคิดวิเคราะห์ และครูผู้สอนยังใช้เทคนิคการเสริมแรงในจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการสรุปบทเรียนโดยเล่นเกม Kahoot ได้นำลักษณะรายละเอียดของตัวอักษรจีนที่มีความแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันเชื่อมโยงกับรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนเกิดการสังเกตและสามารถเปรียบเทียบลักษณะของตัวอักษรจีนในการแข่งขันได้ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องจดจำรายละเอียดของส่วนประกอบอักษรจีน ผู้เรียนต้องอาศัยการจำรายละเอียดในส่วนประกอบต่าง ๆ ได้จึงจะสามารถเล่นเกมเพื่อได้รับคะแนนสะสมเต็ม ซึ่งสามารถนำไปแลกเปลี่ยนของรางวัลที่ผู้เรียนพึงพอใจเพื่อเป็นการให้กำลังใจและกระตุ้นผู้เรียน มีความสนุกสนาน ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่เคร่งเครียด ทำให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานผ่อนคลาย และมีความรู้สึกดีในการเรียนภาษาจีนต่อไป ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ (ปวีณา เล็กพันธ์, 2553, หน้า 61) กล่าวว่าระดับความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกในด้านบวกหรือลบ มีความสัมพันธ์กับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการ เป็นความต้องการที่ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรงเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสังเกตและจดจำลักษณะของส่วนประกอบต่าง ๆ ของอักษรจีน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนและยังเป็นเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านเนื้อหา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับ

พึงพอใจมากที่สุด นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ในรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ ช่วยให้เกิดจิตสำนึกได้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน วิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะส่วนประกอบของอักษรจีน จนทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ซึ่งผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.68 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด นอกจากนี้ ครูผู้สอนได้นำสื่อการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย มีความน่าสนใจ ทันสมัย ซึ่งเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ส่วนประกอบของอักษรจีน ซึ่งผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.49 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ครูผู้สอนยังจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างยุติธรรมโดยสังเกตจากการเล่น Kahoot ผู้เรียนสามารถตรวจสอบคะแนนเองได้ ทำให้นักเรียนมองว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะนี้ได้รับความเป็นธรรม ในการที่ผู้เรียนจะได้รับคะแนนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้เรียน ครูผู้สอนยังดูแลผู้เรียนคอยเอาใจใส่ ให้กำลังใจ เป็นผู้นำคำแนะนำ ช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนเกิดความท้อแท้ในการเรียน และคอยให้กำลังใจ ชมเชยเมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมนั้น ๆ นอกจากนี้ครูผู้สอนยังมีความเป็นกันเองกับผู้เรียนจึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่น พร้อมทั้งจะเรียน กล้าที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันอย่างมีความสุข ซึ่งผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านครูผู้สอน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.60 ซึ่งสอดคล้องกับ สกินเนอร์ (Skinner, 1971, pp. 96 - 120) อ้างใน (วิไลลักษณ์ ลอซุน, 2555, หน้า 10) ได้อ้างคำกล่าวของ Jean-aques Roussau ที่แสดงความคิดเห็นในแนวเดียวกันจากหนังสือ “เอมิล” (Emile) โดย ให้ข้อคิดแก่ครูว่า จงทำให้เด็กเกิดความเชื่อว่าเขาอยู่บนความ ควบคุมของตัวเอง แม้ว่า ผู้ควบคุมที่แท้จริงคือครู ไม่มีวิธีการใดดีไปกว่าการให้เขาได้แสดงความรู้สึกว่าเขามีอิสระเสรีภาพ ด้วยวิธีนี้ คนจะมีกำลังใจด้วยตนเอง ครูควรปล่อยให้เด็กทำเฉพาะสิ่งที่เขาอยากทำ แต่เขาควรจะอยากทำในสิ่งที่ครูต้องการให้เขาทำเท่านั้น ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ และแสดงออกหรือมีพฤติกรรมตอบสนองในลักษณะแตกต่างกัน ความพึงพอใจต่อสิ่งต่าง ๆ นั้นจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ การสร้างแรงจูงใจหรือการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจกับผู้ปฏิบัติงานจึง เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้งานหรือสิ่งที่ทำนั้นประสบความสำเร็จ การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจเป็นการศึกษาตามทฤษฎี ทาง พฤติกรรมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษารายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนและการคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค การจำและการเสริมแรงในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อหาข้อสรุปผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ต่อไป
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนา ทักษะการอ่านภาษาจีนและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง กับวิธีการสอนแบบอื่น เพื่อให้ได้วิธีการที่เหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- นพพร ธนะชัยพันธ์. (2550). การสร้างและหารประสิทธิภาพของนวัตกรรม. เชียงราย: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ปวีณา เล็กพันธ์. (2553). ความพึงพอใจของครูและผู้บริหารต่อการจัดการศึกษาพิเศษของศูนย์. การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิริรัตน์ วุฒิตตสกุล. (2555). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนิรนัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร วิชาภาษาจีนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สุนารี ชัดตะนัน. (2543). ผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยเศรษฐกิจต่อพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดคูหา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Ausubel, D. P. (1972). *The psychology of meaningful verbal learning*. New York: Tune & Stratton
- Kazdin, A. E. (1977). *The Token Economy : A Review an Evaluation*. New York: Plenum Press.
- Liyang. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีนสำหรับนักเรียน ม.4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปกร.
- Skinner.B.F. (1971). *Beyond freedom and dignity*. New York: Pelican Books.
- _____. (1993). *Science and Human Behavior*. New York: Macmillan.